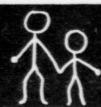

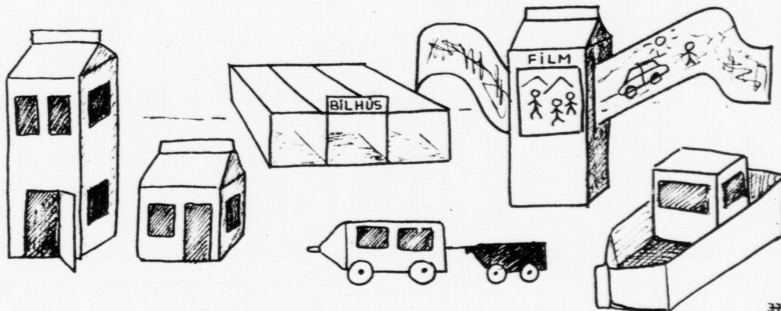

BARNA-SIDAN

Vit GERA: TING AV
MJØLKA-PAKKUM

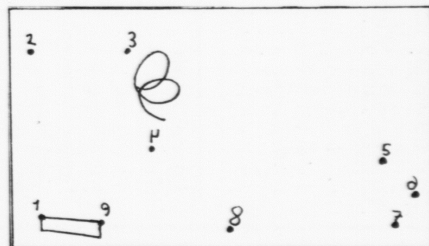
TU SKALT BRÚKA: LÍM -
KLISTURBAND - SAKS -
KNAPPAR O.Þ.

Eg hafi teknað nakerar lutir, sum tú kanst gera av tómun mjólkapakkum (minst til at vaska teir fyrst!)-Tú finnur ivaleyst sjálf/sjálvur uppiá nøgu annað. Tað ber til at luma pappir uttaná og mála tað.

Vit hava fingið hesa uppgávuna frá eini 7-ára gamlari gentu.

Vita, um tú finnur útav, hvat tú skalt fara í, áðrenn tú fert út.

Loysnin á uppgávvuni á næstseinastu barnasiðu:

Landið var ARGENTINA.

Vinnari varð: Elmar Ósa, Ósávegi í Klaksvík.

Veitst tú

at hjá nógvum indianara-ættum í Norður-Ameríku fór tað fram á henda hátt, tá ið tey skuldu taka onkra avgerð, sum kom at hava stóran týðning fyri framtíðina hjá ættini:

Tey elstu í ættarbólkinum, bæði tær gomlu konurnar og teir gomlu menninir, komu saman til fundar. Tað vóru tey, sum høvdu livað longest, ið høvdu flestu royndirnar, og tí skuldu tey koma við uppskoti um, hvat ið var at gera.

Tá ið tey vórðu samd, reistust tey, og tey endaðu fundin við hesum orðum:
HUGSIÐ UM BØRNINI!

Tey meintu við, at nú skuldu børnini verða spurð, áðrenn endalig avgerð varð tikin.

»Tey gomlu« gjørdu soleiðis, tí tey vistu, at børnini vóru tey, sum fóru at liva longst, og at tað tí vóru børnini, sum mest komu at fáa gagn (ella sviðan) av tí, sum tey gomlu høvdu funnið uppá.

Tí sluppu börnini eisini at hava med-
ávirkan á avgerðirnar.

Uppgávan hesa ferð er ein krossorðagáta. Send loysnina til Sosialin, box 76, Tórshavn (Barnasíðan) innan komandi leygardag, so ert tú við í lutakasti um eina virðisløn.

[illegible]

LOYNIHELLIÐ

eftir *J. M. Neale*

Pambo

6. partur

»Kom innum, harri! — Verið vælkominn!« — Kurvamakarin læt upp hurðina. »Hevur tú eini boð frá Euthymiusi, so nýtist okkum ikki áhoyrarar, tað er vist!« segði hann lágmæltur.

Skundisliga stigu tey niður av kamelunum og fóru inn í smáttuna. Difilius varð verandi fyri uttan hjá djórunum.

Smáttan hjá Pampo var ógvulga fátækleg: seingin var bert ein mátt, tveir skinklutr stólar, nakrar skálir og tvey leirkrúss, tað var innbúgvíð. Har lógu eisini rúgvur av sevi, skild eftir tjukt til tæ ymisku kurvaslógini, hann skuldi flætta. Har lá eisini eitt sindur av grasi til at flætta smærri flöt av. Í tóninum var ein lítill hylur, har Pampo legði tilfarið á bót. Pampo var einsamallur í húsi. Hann var tann einasti har í gróðrarblettinum, sum var kristin. »Einaþúgvín Euthymius hevur sagt okkum, at tú ert kristin, og at tú kennir gróðrarblettin og lendið her um vegrin so væl sum einig annars«, segði Basilius. »Vit eru eisini kristin. Vit eru flýdd undan atsóknini.

sum nú er byrjað. Vit ætla at krógvá okkum onkuns-
staðni í oyðimørkini ella í fjøllunum».

»Hava tit sæð — Euthymius?« spurdi Pambo bilsin. »Tað er sjálðsamt, at hann er at síggja!« — Kurvamakarinn tyktist enn vera illtrúgvinn.

»Ja«, greiddi Jóhannes frá. »Pápi mín var ekki við, tá ið eg hitti tann gamal manninn við helli sitt. Men eg kann prógva fyrri tær, at tað er satt, sum eg sigi — um tú vilt koma útum við mær eitt sindur?«

Pambo ivaðist eina löt, so læt hann hurðina upp og fór út saman við Jóhannesi.

»Tá ið Euthymius hevði doypt teg«, segði Jóhannes, »beyð hann tær at grava allar skurðgudarnar niður undir hasum fikutrænum yviri í horninum, ha?«

„Jú — eg hoyri teg, eg hoyri teg!“ Pambó rann inn aftur í smátúna. „Órsaka, harri, at eg ekki trúði tykkum beinánvegin! Men tit vita jú sjálv, at hetta eru vandamíklar tíðir, og mær dámdí ekki at vera tann fyrsti, ið varð lumpaður af svikjarum. Sigið nú fyrri mær, hvat tit ætla, so skal eg hjálpa tykkum, so frægt eg kann! — Men setið tykkum niður!“

Framhald